ſtates q̄s tollero:vbi lapſ⁹ ſim:deflu-
xus ſim. vbi iſelix dimerſ⁹ ſim tu ſcis.
Incurri negligēs i ruinā: corrui icau
t⁹ i turpitudis foueā deſcēdi i ꝓfūdū
maloꝝ miſer. Eijce aīaz meā captiuaz
ab iferſ. nō me ꝯcludat ꝓfūd⁹. nō mi
hi deneget exitū. ecce dies metuēd⁹ iā
īminet: iā dies vltim⁹ appropinq̄t. Ni
hil ſupeſt mihi pt̄ tumulū: nihil ſup-
eſt pt̄ ſepulcꝝ. ꝑce mihi anq̄ eā. mda
me anq̄ ab hacvita egrediar. ſolue ꝓ
uſq̄ moriar meoꝝ vicula pctōꝝ. amē.

¶ Itē orō ſcti auguſtini ad impetran
dū grāz digne laudandi deuz

DE⁹ vniuerſitatſ ꝯditoꝝ: pſta mi
hi p̄mū vt te bn̄ rogē: deīde vt me agā
dignū quē liberes: poſtremo vt libēs
De⁹ ꝑ quē oia q̄ ꝑ ſe nō eēnt tēdūt eē.
ds q̄ ne id q̄dē qd ſe ꝑimit ꝑire ꝑmittſ
De⁹ q̄ de nihilo mdz iſtū creaſti: oim
quē oculi ſenciūt pulcherrimū. Deus
q̄ malū nō facſ ⁊facſ eſſe ne peſſimū fi
at. De⁹ q̄ paucſ ad id qd vere ē refugi

entibꝰ oſtēdis malū nihil eſſe. Deꝰ ꝑ
quē vniuerſitas etiā cū ſiniſtra ꝑte ꝑfe
cta ē. Deꝰ a q̊ diſſonātia vſqꝫ iextremū
nulla cū deteriora melioribꝰ ꝯueniūt
Deꝰ quē amat oē qd̄ pt amare ſiue ſci
ens ſiue neſciēs. Deus i q̊ ſt̄ oia cui tn̄
vniuerſe creatur̄ nec turpitudo turpis
eſt nec malicia nocet. nec error errat:
Deꝰ q̊ niſi mūdos verꝫ ſcire voluiſti: ds
pr̄ vitatꝭ: pr̄ ſapie: pr̄ vere ſūmeqꝫ vite
pr̄ btitudis. pr̄ boni ⁊ pulchri. pr̄ itelli
gibilis lucꝭ: pr̄ euigilationis atqꝫ illu
minatiōis nr̄e. pr̄ pignorꝭ q̊ admone-
mur redire ad te. Te iuoco ds vitatis
a q̊ ⁊ ꝑ quē vera ſt̄: q̄ vera ſt̄ oia. Deꝰ
ſapie i q̊ ⁊ a q̊ ⁊ ꝑ quē ſapiūt q̄ ſapiūt
oia. Deꝰ vera ⁊ ſūma vita. i q̊ ⁊ a q̊ ⁊ ꝑ
quē viuūt q̄ vere ſūmeqꝫ viuūt oia De
us btitudo in q̊ ⁊ a q̊ ⁊ ꝑ quē btā ſt̄ q̄
btā ſt̄ oia. Deꝰ bonū ⁊ pulchrꝫ i q̊ ⁊ a
q̊ ⁊ ꝑ quē bona ⁊ pulchra ſt̄ q̄ bona ⁊
pulchra ſt̄ oia. Deus itelligibilis lux i
q̊ ⁊ a q̊ ⁊ ꝑ quē intelligibiliter lucent

q̄ intelligibilit̄ lucēt oīa. Deus cuiꝰ re
gnū ē totꝰ mūdꝰ quē ſenſus ignorat. Deꝰ
de cuiꝰ regno lex etiā ī iſta regna deſcribit.
Deus a q̄ auerti cadere: ī quē ꝯuerti re
ſurgere: ī q̄ manere ꝯſiſtere ē. Deus a q̄
exire ē mori. In quē redire reuiuiſcere
eſt. In q̄ habitare viuere ē. Deꝰ quē ne
mo amittit niſi deceptꝰ: quē nemo q̄
rit niſi admonitꝰ: quē nemo inuenit ni
ſi purgatꝰ. Deꝰ quē relinq̄re hoc ē qd̄ pe
rire: quē attēdere: hoc ē qd̄ amare: quē vi
dere: hoc ē qd̄ hr̄e. Deꝰ cui nos fides exci
tat: ſpes erigit: charitas iungit. Deus ꝑ
quē vicimus īimicū. Te dep̄cor dn̄s a q̄
accepimꝰ ne oīno periremꝰ. Deus a q̄
ammonemur vt vigilemꝰ. Deꝰ ꝑ quē
a malis bona ſperamꝰ. Deꝰ ꝑ quē ma
la fugimꝰ ſꝫ bona ſeq̄mur. Deꝰ ꝑ quē
nō cedimꝰ aduerſitatibꝰ Deus ꝑ quē
bn̄ ſeruimꝰ: ꝛ bn̄ dn̄amur. Deꝰ ꝑ quē di
ſcimꝰ aliena eē q̄ aliqn̄ nr̄a ꝛ nr̄a eē q̄
aliqn̄ aliena putauīꝰ. Deꝰ ꝑ quē malo
rū eſcis atq̄ illecebris nō heremꝰ Deꝰ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝑ quē nos res minute nō minuūt. De
us ꝑ quē meli⁹ nr̄ȝ deteriorari ſbiectū
nō ē. De⁹ ꝑ quē abſorbet mors ī victo
ria. De⁹ q̄ nos ꝯuertꝭ. De⁹ q̄ nos ex eo
qđ nō ē exuis. ⁊ ex eo qđ ē īduis. Deus
q̄ nos exaudibiles facꝭ. De⁹ q̄ nos mu
nis. Deus q̄ nos ī oēȝ ṽitatē īducꝭ. De
us q̄ e nob̄ oīa bona loq̄rꝭ nec īſanos
facꝭ: nec a q̄ꝙ fieri ſinis. De⁹ q̄ nos re
uocas ī viā. Deus q̄ nos deducꝭ ad ia
nuā. Deus q̄ facꝭ vt pulſantibus ape
riat. Deus q̄ nobis das panē vite. De
us ꝑ quē ſitimus potū: q̄ hauſto nūq̄ꝙ
ſitiamus. Deus q̄ arguis mōȝ de pctō
de iuſticia de iudicio. De⁹ ꝑ quē nos n̄
mouēt q minime credūt. ds ꝑ quē im
probā⁹ eoꝝ errorē q̄ aīaꝝ merita nlla
eē apđ te putāt. De⁹ ꝑ quē nō fuimus
infirmis ⁊ egenis elemētꝭ. De⁹ q̄ nos
purgas ⁊ ad diuina ꝑparas p̄mia. ad
ueni mihi ꝓpici⁹ tu: q̄cq̄d a me dictū
eſt vn⁹ ds tu. Tu veni veni mihi ī au
xiliū: vita et'na, vera ſbītācia. vbi nul

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

la diſcrepãtia: nl̄la ꝯfuſio: nl̄la trãſi-
tio: nl̄la idigẽtia nl̄la mors: vbi ſūma
ꝯcordia: ſūma euidẽcia: ſūma ꝯſtãcia
ſūma plenitudo: ſūma vita vbi nihil
deeſt. Nihil redundat vbi ꝙ gignit. ⁊
quẽ gignit vnū ſꝫ. Cui ſuiūt oīa ꝙ ſui-
unt. Cui obtẽꝑat oīs bona aīa. Cuius
legibus rotãt̃ poli. Curſus ſuos ſyde-
ra ꝑagūt. ſol exercet diẽ. luna tꝑat no-
ctẽ. oīſcꝫ mõs ꝑ dies viciſſitudie lucis
ac noctꝭ ꝑ mẽſes cremẽtꝭ decremẽtiſcꝫ
lunaribus ꝑ annos verꝭ eſtatꝭ autūni
⁊ hyemis: ſucceſſiõibus ꝑluſtra ꝑfecti-
one curſus ſolarꝭ: ꝑ magnos orbes re-
curſu ĩ ortus ſuos. ſyderꝝ magnã rerū
ꝯſtãciã ꝙtū ſenſibilꝭ matẽia patit̃ tꝑꝫ
ordinibus replicatiõibuſcꝫ cuſtodit.
Cuius legibus ĩ euo ſtãtibus motus
inſtabilꝭ rerꝝ mutabiliū ꝑturbatus eſſe
nõ ſinit̃. īfreniſcꝫ circūeūtiū ſeclorꝝ ſp̄
ad ſilitudinẽ ſtabilitatꝭ reuocat̃. Cuiꝰ
legibus arbitriū aīe liberꝝ ẽ: boniſcꝫ
p̄mia: ⁊ mal̃ pene fixis ꝑ oīa neceſſita

tibus diſtribute ſē. A q̄ manāt vſq̄ ad nos oīa bona: a q̄ coercēt vſq̄ ad nos oīa mala. ſup̄ quē nihil. ex quē nihil. ſine q̄ nihil ē. ſb̄ q̄ totū: i q̄ totū: cū q̄ totū ē. Qui feciſti hoīez ad ymaginez ꝛ ſilitudinē tuā. ꝙ q̄ ſeipm̄ nouit te agſcit. Exaudi exaudi exaudi me ds̄ meꝰ dn̄e meus: rex meus: pr̄ meus. cā mea ſpes mea res mea honor meus domꝰ mea: patria mea ſalus mea: vita mea Exaudi exaudi exaudi me more meo tuo paucꝭ notiſſimo. Iā te ſolū amo. te ſolū ſeqr. te ſolū q̄ro. tibi ſoli ſuire patus ſū. qꝛ tu ſolus iuſte dn̄arꝭ. tui iurꝭ eē cupio. Iube q̄ſo atq̄ impa q̄cq̄d vis. ſꝫ ſana ꝛ api aures meas q̄bꝰ voces tuas audiā. Sana ꝛ api ocl'os meos q̄bus nutus tuos videā. expelle a a me inſaniā vt te recoḡſcā Dic mihi q̄ attēdā vt aſpiciaz te. ꝛ oīa me ſpero q̄ iuſſerꝭ factuꝝ. Recipe oro fugitiuū tuuz dn̄e clemētiſſime. iamiā ſatis penarū dederim. ſatis inimicis tuis. q̄s tu

ſb pedibus hẽs fuieri. ſatꝭ fuerī falla
ciaꝝ ludibꝛiū. Accipe me ab iſtꝭ fugiē
tē famulū tuū. qꝛ ⁊ iſta me qñ ad te fu
giebā acceperūt alienū. Ad te mihi re
deūdū eſſe ſentio. pateat mihi pulſan
ti ianua tua. Quō ad te ꝑueniat̄ do/
ce me. Nihil aliō habeo ꝙ̄ volūtatē.
nihil aliō ſcio niſi fluxa ⁊ caduca ſper
nēda eē. certa ⁊ etña req̄rēda. h facio
pꝫ: qꝛ h ſolū noui. Sꝫ vti ad te ꝑueni/
at̄ igro. Tu mihi ſuggere: tu oſtende:
tu viaticū ꝓbe. Si fide te iueniūt q̄ ad
te refugiūt: fidē da ſi ꝟtute ꝟtutem. ſi
ſcia ſciaꝫ. Auge i me ſpē: auge charita
tē. O admiranda ⁊ ſinglaris charitas
tua ad te ambio ⁊ q̄bus rebus ad te
ambiat̄ a te ſurſū peto. tu eñ ſi deſerꝭ
perit̄ h. Sꝫ nō deſerꝭ. qꝛ tu es ſummū
bonū qō nemo recte q̄ſiuit ⁊ minime
inuenit. Omnis āt recte queſiuit quē
tu recte querere feciſti. Fac ⁊ me pat̄
q̄rere. libera me ab errore. Querenti
te mihi nihil aliud pro te occurat Si

nihil aliud deſidero ꝙ̃ te:īueniam te
iam queſo pater. Si autem eſt ī me ſu
perfluū alicuius appetitus: tuipſe me
munda: ꝛ fac ydoneum ad te viden-
dum. Ceterum de ſalute huius morta
lis corporiſ mei ꝙ̃diu neſcio quid mi
hi ex eo vtile ſit. vł eis quos tibi illud
committi pꝛ ſapiētiſſime atqꝫ optime.
ꝛ ꝑ eo qđ ad tps ā̄moneri ſ deꝑcabor.
Tātū oro excellētiſſimā clemētiā tuā
vt me penitus ad te ꝯuertas. nihilqꝫ
mihi repugnare facias tēdenti ad te.
Iubeaſqꝫ me dū ħ ipꝫ corpus ago atꝫ
porto puꝝ:magnanimū: iuſtū prudē
tēqꝫ eē ꝑfectoreqꝫ amatorē:ꝑceptorēqꝫ
ſapiētēqꝫ ſapiē tue. ꝛ dignū habitati-
one atꝫ habitatorē regni tui. Itē alia
orō cuiꝰ ſuꝑ ad īpetrādū veniā pctōꝝ

DEus iuſticie ds miſcđie ds īui
ſibiłł ds icōprehēſibił. ds ienar
rabilis:etꝰne:ꝑpetue:bn̄dicte. amāde:
metuēde. ab oī creatura colēde. Deus
cuius oia:ī q̄ oia:ſb q̄ oia:per quē oia